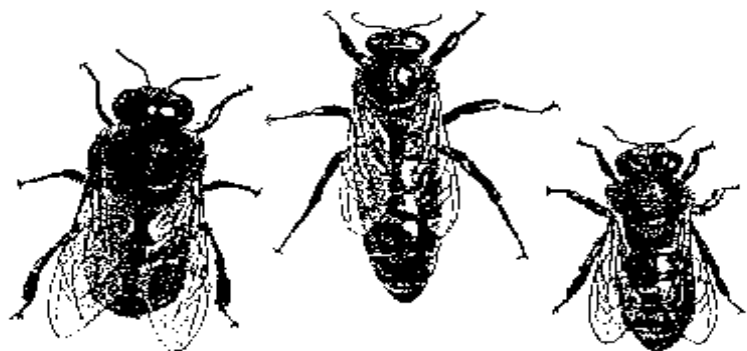


Wermdö Skeppslags
Biodlareförening



2004



INNEHÅLL

Aktiviteter

Vår ordförande reflekterar

Resan till Linnés Hammarby och Ingemar Åberg

Rapport från S Lagnö

Egentillverkade mellanväggar

Varför biodlare

Tillsynsmannens rapport

Biodling i sydöstra Australien

Varroabehandling

Medelskörd 1985 – 2003

Vad är BNB

Medlemsförteckning

Organisation

Ansvarig utgivare: Per Thunman
Skurusundsvägen 44, 131 46 NACKA

ORGANISATION

STYRELSE

Ordförande	Bo Jansson	668 15 34
e-post	Bo.Jansson@naturvardsverket.se	
Kassör	Viking Holm	57 15 17 18
	viking.holm@tnt-dfdstransport.com	
Sekreterare	Bo-Ingemar Darlin	718 05 18
	darlin_bi@hotmail.com	
Övr. ledamöter	Sigbritt Karlsson	773 11 23
	Anders Karlsson	57 16 25 13
Suppleanter	Torbjörn Schultz	716 40 87
	torbjorn.schultz@chello.se	
	Per Thunman	718 02 32
e-post	p.thunman@swipnet.se	
Revisorer	Jan Stenhaus	18 25 82
	Hans Carlberg	57 02 88 28
Suppleant	Gösta Huitfeldt	716 82 01
Valberedning	Ingvar Pettersson	57 03 18 31
Honungsbedömning	Styrelsen	
Ombud till Länsförbundet	Viking Holm, Bo Jansson, Sigbritt Karlsson,	
Suppleant	Per Thunman	
Bitillsynsman	Ingvar Pettersson	57 03 18 31

Föreningens postadress:

Wermdö Skeppslags Biodlareförening
Viking Holm, Näset, 130 37 Stavsnäs

AKTIVITETER UNDER 2004

WSBs föreningsmöten

- 27/4 Kvällsmöte kl 1900 hos Freddy Duwe Vårsta, Malmtorgsv. 19, Grödinge
- 8/5 Vårsmöte, Velamsund kl 10.00
- 5/6 Sommarmöte hos Nina på Södra Lagnö. Eftersom vi måste åka båt dit bör ni veckan innan ringa någon i styrelsen för att få mer information.
- 4/9 Höstmöte, Velamsund Kl. 1000

Årsmöte

Måndagen den 8 november

Lokal meddelas i separat kallelse.



Välkomna!

NÅGRA ORD FRÅN ER ORDFÖRANDE

Året har i biavseende haft både goda och mindre goda inslag. För egen del har mina bin hållit sig hyggligt snälla och avhållit sig från svärmningar. Skörden blev ganska ynklig men vädret gjorde nog sitt till för att åstadkomma det. Men jag har hört att flera av våra medlemmar fått riktigt bra skördar i år. Det är fascinerande att så stora variationer kan förekomma inom samma område med i stort sätt lika eller i vart fall liknande förhållande (jag har svårt att ta till mig att det skulle bero på mig...).

Det mindre bra det här året är att vi nu konstaterat att varroakvalstret finns i vår förening, både på Nackasidan och Värmdösidan. Det var i och för sig inte annat att vänta än att förr eller senare skulle det dyka upp. En av de positiva sakerna för året är att vi på vår sommarutflykt fick demonstrerat för oss att trots varroan kan man bedriva en bra biodling. Vi fick visat för oss att det finns bekämpningsmetoder som fungerar effektivt och som inte verkar allt för omständliga att använda. Det är nu mycket viktigt att alla medlemmar följer upp och kontrollerar om varroa har nått deras samhällen och att bekämpningsåtgärder vidtas. Vi kommer att på träffarna ge mer information om hur det här arbetet bör bedrivas.

En annan mycket positiv nyhet är att Torbjörn Schultz arbetat fram en hemsida för föreningen så att vi lätt kan utbyta information. Gå in och titta på sidan:

<http://members.chello.se/schultz/vlkommen.htm>.

Vi välkomnar de nya medlemmarna Marcy och Urban Kjellman, Anders Klum, Dag Köhler, Malin Linstaf och Karl-Petter Torwaldsson.

Jag hoppas att årets alla trevliga möten och utflykter får sina motsvarigheter nästa år. En nyhet för 2004 är att vi förlägger ett av våra möten hos en av medlemmarnas bigårdar. Årets sommarmöte blir hos Nina Eklöf.

Väl mött under 2004

Bosse

RESA TILL LINNÉS HAMMARBY OCH INGEMAR ÅBERG

En lördagsmorgon i augusti samlades ca 20 deltagare vid OKQ8-macken vid Skvaltan för att fördela oss i bilar för färd norrut. Bosse hade beställt guidad visning av Linnés Hammarby och Per hade pratat med Ingemar. Vädret under veckan hade varit, för ovanlighetens skull denna sommar, regnigt men även denna gång stod oss vädergudarna bi.

Vi anlände i god tid till visningen och kunde intaga vår matsäck och titta på många växter före visningen som leddes av en entusiastisk kvinna från Uppsala universitet, som är en av förvaltarna av egendomen.

Ingemar Åberg är en pensionerad posttjänsteman från Sigtuna som på somrarna bor med sin fru i ett gammalt soldattorp nära Vassunda kyrka väster om Knivsta.



Ingemar Åberg med fru framför sitt torp.

Han har ca 80 samhällen med Buckfastbin. Ingemar har haft varroa i sina samhällen i fyra år men störs inte av detta.

Vi fick se och höra hur han bekämpar kvalstren på bästa sätt med minsta tidsåtgång och belastning av miljön. Det finns alltså ingen anledning att sluta med biodling därför att varroan har kommit till oss. Hur vi skall behandla varroangripna samhällen beskrivs i en separat artikel i denna skrift.



Anita och Nina räknar kvalster.

Ingemar visade också hur han byter drottning. Han låter inseminera sina avelsdrottningar men låter bruksdrottningarna friparas. Detta går bra eftersom det är övervägande Buckfastsamhällen i närheten.

Ingemar hade ordnat en tipspromenad där vi fick visa våra kunskaper. Inte oväntat var det vår tillsynsman Ingvar Pettersson som hade flest rätt.

Besöket avslutades med att Ingemar och hans fru bjöd på kaffe och hemlagade bullar i det trivsamma torpet. Bosse tackade för besöket och överlämnade några gåvor från oss.

Per Thunman

RAPPORT FRÅN BIGÅRDEN PÅ SÖDRA LAGNÖ, SOMMAREN 2003

Denna lilla rapport skrev jag ihop inför den årliga marknaden i slutet av augusti på Södra Lagnö. Jag sålde honung samt nygräddade våfflor med nyslungad honung. Det hade en rykande åtgång. Följande rapport vänder sig alltså mer till den okunnige honungsätaren och inte till er erfarna biodlare. Men det kan kanske vara kul att läsa ändå?

Mars

Redan i början av mars vaknade bina i mina två kupor. En morgon var snötäcket i trädgården prickigt gult – bina hade varit ut på sin första flygtur och samtidigt passat på att tömma tarmen efter vinterns stillasittande. Någon vecka efter så tittade jag in i botten av kupa 2 och märkte till min förskräckelse att det låg en rejäl hög av döda bin. Mer än 1 liter bin låg döda på botten, det var ungefär halva samhället och är inte bra. Samhället klarade sig dock. Vinterns kyla hade varit tuff för bina och det kombinerat med höstens värme som gjorde att de drog ner vinterfodret dåligt gjorde att de nästan hade strukit med.

Den absolut farligaste tiden under året för ett bisamhälle är i mars månad, det gäller att vinterfodret räcker fram till dess att sälgen börjar blomma och vårens första nektar kan inhämtas. Det visade sig sedan när rapporter från andra biodlare i trakten och i övriga Sverige ramlade in att vintern hade gått hårt åt för alla biodlare, en yrkesbiodlare i Huddinge miste 80 av sina 88 samhällen.

Turligt nog kom värmen i slutet av mars och hasseln började blomma, det surrade av bin som hämtade hem pollen i hasselträdet i sydslutningen vid dansbanan.

April

Nu går det fort, helt plötsligt så är det trångt i båda kuporna. Båda samhällena stod på två lådor under vintern och helt plötsligt när jag tittar in i kuporna i mitten av april så är det trångt, trångt – många bin. Och drönare springer redan omkring i kupan! Dags att sätta på en varsin låda till på båda kuporna. Köper in årets första (av 4) omgång med ramvirke, lådvirke och vax från Joel Svenssons vaxfabrik i Munka Ljungby – köa på Vivo i Brunn

för att hämta ut det på posten och sedan hem och spika och spika och spika. Sedan ut i trädgården och på med lådor med nyspikade ramar med insmält vax. Men bina drar inte in mycket nektar, våren är kall. Det blir inte mycket som kommer in trots att sälgen blommar för fullt – det är för kallt så ingen nektar släpps från blommorna.

Maj

Nu går det fort, drottningen börjar nu komma upp i maxproduktion.

Under maj och juni så lägger hon upp till 2000 ägg om dygnet och då gäller det att se till att det finns utrymme till henne i kupan.

Samtidigt så är våren i år fortfarande kall, fortfarande dåligt drag för bina, dvs lite med nektar - SUCK. Jag fortsätter att spika ramar och lådor – för nu skall det bli mer bin! Eller rättare sagt jag skall utöka från 2 samhällen till 3. Först blir det mer spika - spikar ihop en bikupa som jag har fått av Liljenvalls i Saltsjö Boo. Sedan en vacker lördag i slutet av maj så är det dags att göra ett nytt samhälle. Jag tar helt enkelt hälften av honungsramarna, hälften av yngelramarna från kupa 1 och sätter in dem i det nya samhället, samtidigt skakar jag ner massa ungbina i det nya samhället från kupa 1. Dessa ungbina har ännu inte varit ute och flugit och hittar därför inte tillbaka hem till kupa 1. Dessutom så sätter jag ner en ram som förutom yngel till arbetsbin också innehåller två drottningceller. Vips! Ett nytt samhälle – i och för sig så dröjer det ungefär 7 dagar innan den första drottningen kläcks, hon tar kål på den andra och sedan så efter en ytterligare 4-8 dagar så flyger hon ut på sin enda flygtur under sitt hela liv. Hon parar sig högt uppe i luften med upp till 10 drönare, återvänder till bikupan och stannar sedan där tills hon dör efter cirka 4-5 år.

Juni

Samhällena 1 och 2 växer, jag sätter på låda 4 på båda. Nu blommar försommarens alla blommor och förhoppningsvis skall det bli mer nektar som kommer in. Mitt nya samhälle 3 har en ungdrottning som knatar runt men ännu har hon inte varit ut och parat sig. Alla parade drottningar är vingklippta vilket gör att det som de helst vill göra i juni – svärma – inte går. Bina svärmar för att de vill reproducera sig och ifall att det är för lite med utrymme i kupan. Det avhjälpas genom att ständigt se till att de har utrymme samt dessutom om man delar på dem som jag gjorde med kupa 1

till 3. En sista försäkring, för att ingen av mina grannar på Södra Lagnö skall få en bisvärm i skorstenen, är att vingklippa drottningen. Om hon bestämmer sig ändå för att svärma så kommer hon endast några meter utanför kupan innan hon trillar ner i gräset och dör. Alla bin som är med i svärmen flyger då tillbaka till kupan och grannsämjan är räddad!

Måste här erkänna att jag tycker det är fruktansväst äckligt att vara tvungen att hålla i drottningen under vingklippningen, Usch vad det kryper i kroppen påmig

Juli

Dags att ut och segla på semester. På med en låda till på samhälle nummer 2 och sedan iväg till Åland med förhoppningen om att bina skall ha ett rejält drag med nektar under juli. Det är juli månad och högsommar, jag seglar i väg med drömmar om en stor honungsskörd.

Augusti

Återvänder till ett torrt Lagnö och inser att det kommer att bli en dålig honungsskörd sommaren 2003. Torkan har gjort att det inte har varit mycket blommor. Dags ändå att skatta honung. Får hjälp av Petra och Jesper som precis har gått nybörjarkursen hos Wermdö Skeppslags Biodlarförening. De är villiga att vara med och praktiskt lära sig mer.

Hi hi, tänker jag, muskelkraft som kan dra slungan

En solig varm lördag den 16 augusti så är det dags. Vi plockar ut 7 fulla honungsramar ur kupa 2 och 5 fulla honungsramar ur kupa 1, kupa 3 lämnar vi ifred så länge.

Sedan är det dags att kladda med avtäckningsgaffel för att få av vaxlocken som täcker de celler som är fyllda med honung, ner med två avtäckta ramar i taget i slungan och sedan veva – VEVA. Honungen slungas ur ramarna, liksom en centrifug och rinner nerför slungans insidor. Ur tappkranen kommer en guldgul honung som sedan silas genom grovsil och finsil innan den tappas upp i stora plasttunnan.

Det är varmt i gäststugan som för tillfället har gjorts om till slungrum, alla fönster och dörren är ordentligt stängda så att inga nyfikna bin hungriga på honung skall komma in. Efter 4 timmar har vi slungat fram cirka 30 kilo honung.

Och Petra, Jesper och jag är rejält svettiga, vi går ner till bryggan

och kastar oss i vattnet. En Sköön simtur.

September

I september återstår endast att utfodra samhällena med sockerlösning till vinterfoder istället för den honung som skattades. Jag hinner dock med att plocka in 7 ramar till som är fulla med ljunghonung och det slitsamma arbetet med att få ur den honungen ur ramarna orkar jag inte ens tänka på, än mindre berätta om.

Södra Lagnö sommaren 2003 gav 36 kilo honung på två samhällen. Magert, medelskörd brukar var 20-22 kilo och jag avundas min moster i Orsa som ringer ner och berättar att hon har fått 50 kilo per samhälle.

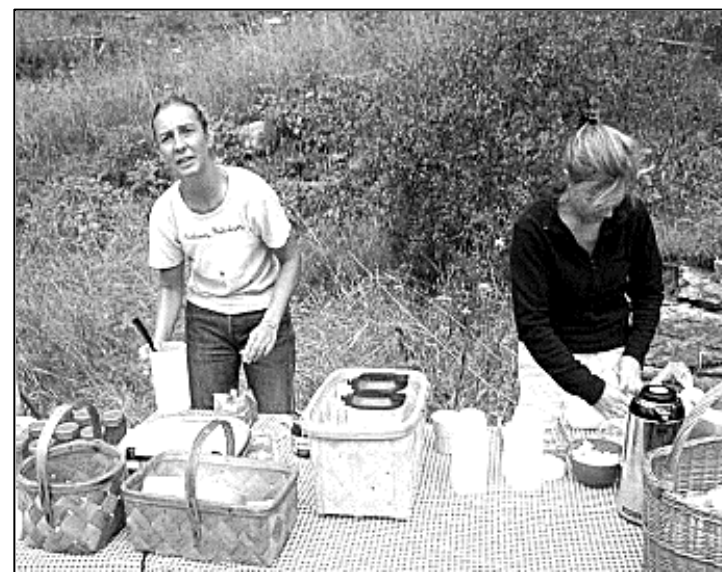


Foto: Peter Svensson

Södra Lagnö sommaren 2002 gav 24 kilo honung på 1 samhälle

Nina

EGENTILLVERKADE MELLANVÄGGAR

Eftersom många biodlare använder Apistan för att behandla sina samhällen mot varroa finns det rester av fluvalinat i vaxet. Fluvalinatet kan sedan

diffundera ut i honungen.

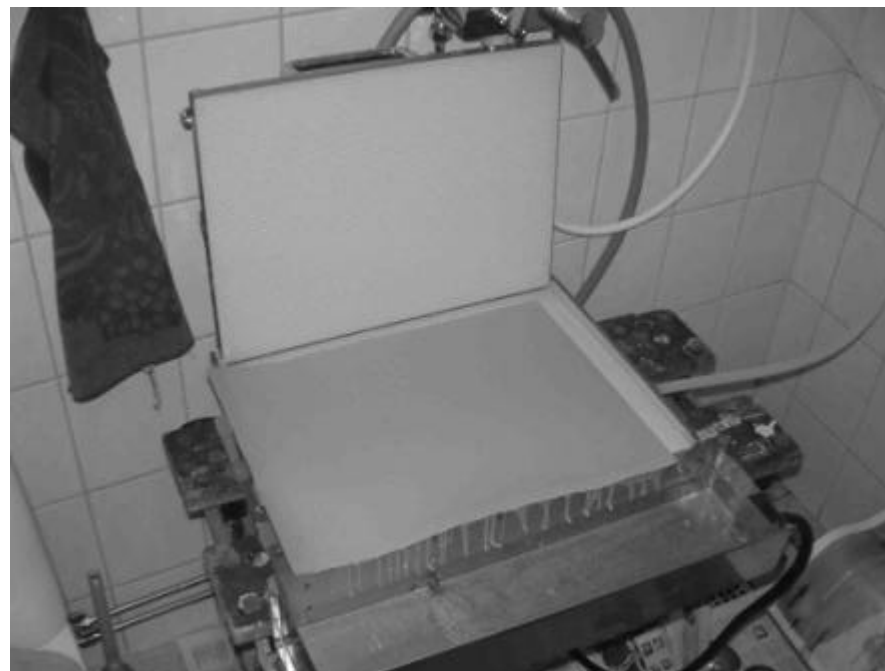
De stora vaxsmälterierna kan särbehandla vax, dvs. de smälter vax där biodlaren intygat att han inte använt Apistan eller liknande för sig. Det har tyvärr visat sig att även sådant vax innehåller rester av bekämpningsmedel.

Ett sätt att vara säker på att vaxet är rent är att smälta sina egna kakor och göra sina egna mellanväggar. Att smälta är inte så besvärligt. En solvaxsmältare kan en snickarkunnig person lätt tillverka själv. Gjutform för mellanväggar går också att tillverka.

Jag har köpt en gjutform med vattenkylning som fungerar bra. Nedanstående bilder visar hur det går till.



Vax smälts och hälls i formen och locket fälls ner. Efter någon minut kan locket öppnas och vaxkakan kan tas ur. Eftersom formen är gjord av silikongummi släpper kakan utan problem.



Med en rullkniv och en mall kan man sedan skära mellanväggarna till rätt format.

När väl allt är iordningställt kan man tillverka ca 30 mellanväggar i timmen.

Kakorna blir lite tjockare än de valsade men det bryr sig bina inte om. Att vissa dessutom är lite ojämna i nederkanten struntar de också i.

Om någon har eget vax och vill ha mellanväggar av detta kan jag för en ringa penning tillverka sådana.

Per Thunman

VARFÖR BIODLARE?

Det var på femtioalet. Sommarloven tillbringade vi vanligtvis på en bondgård i Sörmland. Det stod ett tjugotal trågupor modell Svea i en backe, ursprungligen inskaffade för att ge extra sockerkuponger under krigsårens ransoneringar men nu tomma på levande bin. Vi lekte mycket kring bikuporna. De såg ju ut som små hus och passade bland annat bra för syrrornas dockfamiljer.

En bit in i skogen, vid en liten tjärn, bodde det vildbin i ett gammalt ihåligt träd. Varma sommardagar stod vi ofta och tittade på den intensiva flygtrafiken och lyssnade till surret. Ofta tänkte jag på hur roligt det skulle vara att skaffa bin till de tomma kuporna. Det blev inte av. Men jag läste med stigande intresse ”Den gyllene flocken” samt ett antal dammiga årgångar av biodlarföreningens tidskrifter, som nogsamt sparats på en hylla i finkammaren, i den svunna tid då allting sparades och inget fick förfaras.

Hösten 1996 flyttade min familj och jag från innerstan till en villa på Kristinedalsvägen 12 i Nacka. Tanken att skaffa bin gjorde sig strax påmind och internet gjorde det enkelt att hitta fram till den lokala biodlarföreningen med det spännande namnet Wermdö Skeppslags Biodlarförening. Och innan vi knappt visste ordet av satt vi i Per Thunmans bil tillsammans med en låda surrande bin på väg till den plats på vår tomt, som Per valt ut såsom varande den allra bästa. Nästa dag ringde en granne på, men det ordnade upp sig efter ett tag när bina visat sig vara mycket snälla och välartade. Vi var alla också mycket imponerade av hur snabbt bina kunde dra ner sina 12 kg socker från sin foderlåda.

Under den påföljande vintern gick jag och min fru – som numera kallar sig bihustru - en omistlig nybörjarkurs med Per, Ingvar och Viking som lärare. Därpå kom en sommar med många ”trial and errors” under tålmodig och uppmuntrande handledning av Per, vår fadder. Just ingen honungsskörd det året, för jag råkade ha ihjäl drottningen i ett kritiskt skede, men ändå ett hjälpligt starkt samhälle med en ny drottning att invintra. Nästa sommar gick det betydligt bättre. Förutom att bina svärmade, just när jag var bortrest, och Ingvar fick larmas för en blixtryckning till grannens fruktträd där svärmen, till grannens stora förskräckelse, hade slagit sig ner. Och den ängslige grannen till sist kunde våga sig ut igen.

Sommaren därpå fick vi bin även på sommarstugetomten. Vi fick ta över sju stycken förvildade och mycket, mycket aggressiva samhällen från en granne, som till följd av sviktande hälsa, inte klarat av att sköta om dem så bra som han ville och borde. Åtskilliga stick fick inkasseras under de säsonger som följde trots dubbel skyddsutrustning, stövlar och en rökpust i topptrim. Minst tvåhundra attackerande bin mot floret vid minsta ingrepp, och en ständig inre, själslig kamp mellan ”fight and flight”. Stor tur att de första biodlingserfarenheterna gjordes med de snälla bina i Nacka. Nu var det många intressanta problem att ta tag i och lösa. Kuporna vi tagit över bestod mestadels av vildbyggen. Det gällde att få bina att bygga över till ramar och successivt avlägsna vildbyggena. Detta var nödvändigt, innan det var lönt att börja hitta och byta ut drottningarna. Det tog två säsonger innan det sista vildbygget var utplånat.

År 2003. I sommar har vi äntligen lyckats med att odla egna drottningar. Vår erfarenhet är att bokstavligen allt måste göras helt rätt och att allt kan gå fel. Man kan t ex använda för stora larver, bina kan rymma ur snabbkokaren, man kan ha en drottning ovanför spärrgallret i amningssamhället, det kan bli fel temperatur i kläckningsskåpet, bina kan rymma ur parningskassetterna, parningskassetterna kan utsättas för röveri och man kan misslyckas med tillsättningarna på otaliga sätt. Våra enda rekommendationer för att lyckas är, gå gärna en kurs, följ instruktionerna till punkt och pricka och ge aldrig någonsin upp.

Vi har nu flyttat tillbaka till innerstan. Biodlingen i Nacka är avvecklad. På sommarstugetomten i Gnesta har vi invintrat elva samhällen. I år skördade vi ca 400 kg. Varroan står inför dörren även i Gnesta. Vi försöker tänka på detta som en ny utmaning. Vi försöker tänka så att varroan kommer att göra biodlingen ännu lite svårare och därmed ännu lite mer intressant.

Torbjörn Schultz

TILLSYNSVERKSAMHETEN 2003

Allmänt om varroaläget

Det kan inte ha undgått någon bland våra aktiva biodlare att varroa-kvalstret sprider sig allt närmare den egna bigården. Under försommaren

upptäcktes smittade samhällen i Nacka och senare under sensommaren även kupor med kvalster i Boo församling. Nackas församlingar och Boo församling är därmed inom zon 1 och flyttning av bisamhällen ut från zonen är förbjuden. Flyttning inom zon 1 är dock tillåten.

Värmdö kommun med församlingar (zon 2) är troligtvis ännu fria från kvalstret men hoppet minskar om ytterligare en kvalsterfri sommar. Spridningshastigheten i ett enskilt samhälle är ibland förbluffande snabb, ett enda upptäckt kvalster kan under bara några månader föröka sig till att bli flera hundra och det är bara att inse att någon form av aktiv bekämpning är helt nödvändig för att inte samhället inom några år dukar under. Även om kvalstret som biologisk varelse är mycket intressant så tillhör det inte den närmaste vänkretsen. Den drabbade biodlaren har rapporteringsskyldighet till områdets tillsyningsman eller till länsstyrelsen, men någon bränning av samhället som vid amerikansk yngelröta är inte lagstadgad.

Bina kan inte själva göra sig av med kvalstren och även om det runt om i världen pågår betydande forskning med att försöka lösa problemet gäller nu och inom överskådlig tid att biodlarna själva aktivt bekämpar kvalstet i sina egna kupor.

Amerikansk yngelröta

Under våren upptäcktes ett smittat samhälle i Strömmaområdet och under sommaren en bigård med 3 smittade samhällen på Ingarö. Efter förintning av samhällena har inga nya fall rapporterats eller upptäckts. Med stor sannolikhet har smittämnen spridits vid försäljning av tomma kupor från en obesiktigad äldre bigård på Ingarö. Det finns skäl att understryka att det är ingen skam att få yngelröta men det är bedrövt att flyttning av obesiktigade bisamhällen och kupor ännu pågår inom vårt distrikt.

Som vanligt uppmanar jag alla biodlare i Värmdö kommun att höra av sig direkt till mig när ni ska sälja eller flytta bin mellan församlingarna och detsamma ska gälla när ni upptäcker några förändringar bland biynglet eller hos bina i kuporna.

Reglerna om rapporteringsskyldighet vid upptäckt eller misstanke om Amerikansk yngelröta eller Varroa gäller oavsett föreningstillhörighet eller om biägaren är organiserad eller inte.

Tillsynsrapport för år 2003 gällande Värmdö kommuns församlingar

	Antal
Uppskattning av distriktets totala antal bigårdar	130
Uppskattning av distriktets totala antal bisamhällen	400
Undersökta bigårdar	30
Undersökta bisamhällen	45

Resultat:

Bigårdar smittade med amerikansk yngelröta	2
Upptäckta fall av amerikansk yngelröta	4
Förintade bisamhällen pga. yngelröta	4
Bigårdar med varroa	0
Bisamhällen med varroa	0
Förintade samhällen pga. varroa	0
Undersökta vildbisamhällen	5
Förintade vildbisamhällen	5
Vildbisamhällen som inte kunnat undersökas	0

Ingvar Pettersson

BIODLING I SYDÖSTRA AUSTRALIEN

Våren 2003 besökte min fru och jag Australien under sju veckor. Vi var längsta tiden i den sydöstra delen av landet. Jag kom då i kontakt med en biodlare, Ken Ferguson, i Mildura. Han hade också en stor vindruvsodling. Biodlingen omfattade 3000 samhällen. Han vandrade med dem över stora arealer. Vid transport lastades kuporna på stora lastbilar och placerades sedan ut på platser med gott drag. Flustren stängdes inte till under transporten.

Australien har mycket strikta lagar, som reglerar smittskydd för djur och växter. Det är förbjudet att föra frukt, grönsaker, insekter, djur etc över delstatsgränserna utan särskild kontroll. Det är dock möjligt att bedriva vandringsbiodling. Med 3000 samhällen måste driften vara synnerligen rationell. I samband med honungsskörd sker den skötsel som är behövlig. Samhällena är uppställda i grupper om 100 kupor. Varje samhälle har en

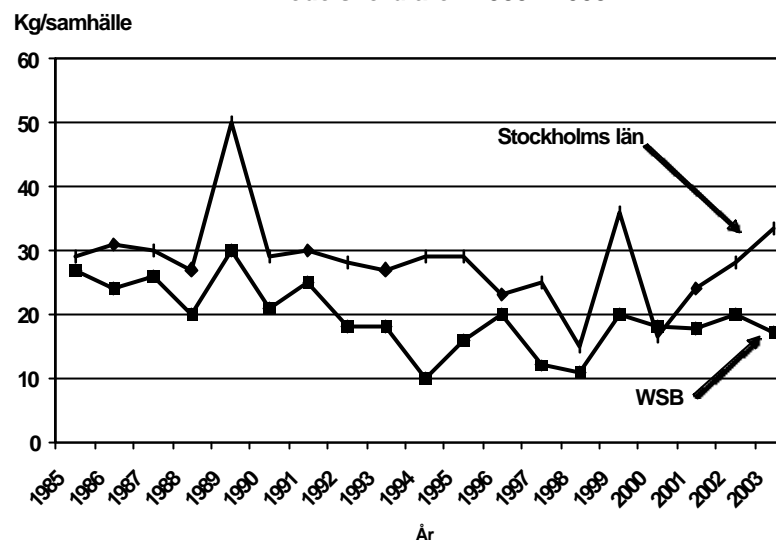
skattlåda. Vid skörd ställs skattlådan på kant ovanför yngelrummet och bina kryper ner i yngelrummet. Då den hundrade skattlådan lyfts upp går man tillbaka till det första samhället, lyfter av skattlådan, tillsätter en ny drottning utan att söka upp eller ta bort den gamla drottningen. Sedan får samhället en ny skattlåda. Därmed är skötseln avslutad. Klimatet är så bra att man inte behöver vintra in bina. Under den svalaste perioden tar bina en paus på några veckor för att sedan börja samla pollen och nektar på nytt.

Av ett reportage från Sidney Royal Easter Show där en biodlare intervjuas framgår att han kan få upp till 50 stick per dag. Man håller inte bin av det snällare slaget. Åter till Ken Fergusons bifarm. Han fraktar hem skattlådorna och slungar ramarna, som är av typ Dadant. Slungrummet är en öppen lada med nätväggar. Då jag besökte Ferguson hade sydöstra Australien drabbats av århundradets orkan. Den hade rivit upp mängder av damm, som låg på alla redskap och skattlådor. Medelskörden var ungefär av samma storlek som vi amatörer får.

Vi besökte också Kangaroo Island där det gula biet har en fristad sedan 1885. Man håller rasen helt ren. Under säsong skattar man var tredje vecka och flyttar samhällena varje sjätte till åttonde vecka. På Kangaroo Island erbjuder man naturlig sorthonung, t ex citrushonung, eukalyptushonung, honung från tebuskar. En liten detalj man kan notera är att man kallar verksamheten biodlingsindustri.

Bo-Ingemar Darlin

Medelskörd åren 1985 - 2003



VAD ÄR BNB

Du som har tillgång till Internet kan titta på Bi-NyhetsBrev (BNB) genom att gå in på hemsidan www.quicknet.se/home/q-119076/.

BNB – både hemsidan och nyhetsbrevet – försöker hela tiden att hålla sig på spetsnivån, både tekniskt och innehållsmässigt. Några exempel: Den svensk-engelska och engelsk-svenska ordlistan är en databas applikation. Beräkning av putsförmågan är ett inbyggd on-line program. Det finns rörliga bilder för att underlätta förståelsen av principen bakom bilderna.

Nyhetsbrevet är inte en skrift för ständiga nybörjare. Syftet med nyhetsbrevet är att höja kunskapsribban. Vidareutbilda, bygga på med nya kunskaper inom nya områden.

Vill du prenumerera så skicka 100 SEK på BNB:s postgiro 155 84 65 – 9 och skriv din e-postadress i meddelanderutan.

Olda Vancata

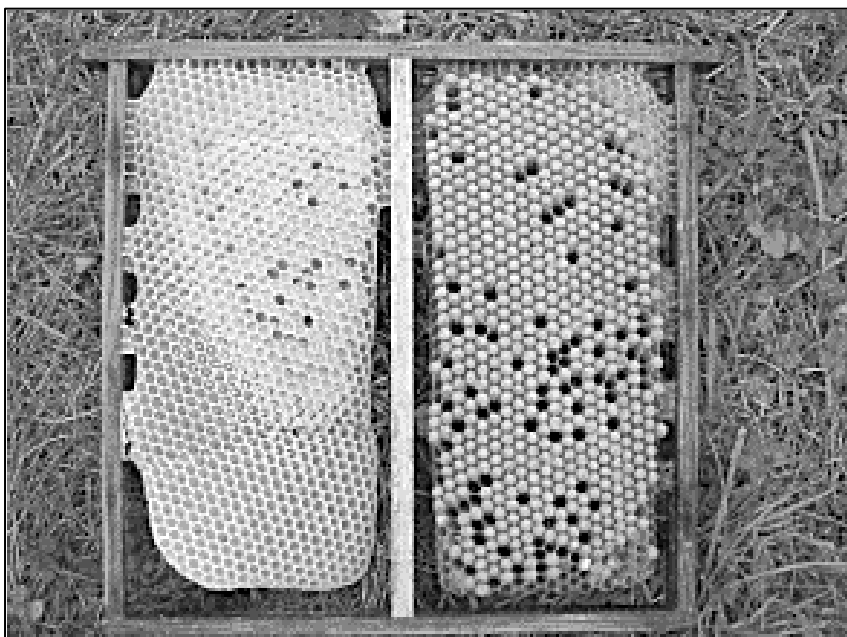
VARROABEHANDLING

Varroakvalstren har nu hittats inom vårt område. För att vi inte skall få stor dödlighet bland våra samhällen måste vi behandla dem. Det finns endast ett

tillåtet effektivt bekämpningsmedel, Apistan. Några nackdelar med detta ämne är att kvalstren efter några år blir resistent och att rester av den verksamma substansen, fluvalinat, kan hittas i vax och honung. För att använda det måste man ha behörighet. Att medlet dessutom är dyrt gör inte saken bättre.

WSB's styrelse rekommenderar därför att vi behandlar med ekologiska metoder, dvs. metoder som baserar sig på skötsel och substanser som är en naturlig del av miljön i kupan.

Det vi börjar med på våren är att sätta in en delad drönarram. Det är en vanlig ram delad i två eller tre vertikala sektioner utan trådning. Ramen, utan mellanvägg, sätts mitt i yngelklotet. Bina kommer då att bygga drönarceller i alla sektioner. Om vi har en tvådelad ram går vi in i samhället efter 10 dagar. Bina har då ägg och yngel i båda halvorna av drönarramen. Skär bort ena halvan och kasta den i komposten och sätt tillbaka ramen. Efter ytterligare 10 dagar är den första halvan full med täckt drönaryngel. Se nedan.



Skär ut den och lägg den i frysen så att kvalstren dör. Sätt tillbaka ramen. Upprepa detta i ca två månader. Kvalstermängden är nu

reducerad så att samhället klarar sig fram till slutbehandlingen som vi gör efter skattningen och när samhället är yngelfritt. Om vi valt en tredelad ram går man in var sjunde dag och skär bort de täckta drönarcellerna.

När samhället på hösten är fritt från täckt yngel behandlar vi det med oxalsyra. Detta kan också göras med en svärm. Oxalsyran köps på färghandeln för ca 65 kr för 600g. Behandlingen kan ske med syran upplöst i en sockerlösning med koncentrationen 3,2 %. Blanda 15 g oxalsyra med 200 g socker och 200 g vatten. Sug upp lösningen i en doseringsspruta och spruta ner den jumma, 30 – 40 grader, lösningen i kakgatorna där det sitter bin. Man behöver ca 3,5 ml per kakgata.

Ett enklare sätt att applicera oxalsyran är att förånga den. Det finns en liten ”stekpanna” som drivs med ett 12 volts bilbatteri. Man lägger ett kryddmått oxalsyrekristaller i pannan, sticker in den i flusteröppningen och tätar flustret med en trasa. Man låter strömmen vara inkopplad i 2,5 minuter. Flustret skall vara stängt i ytterligare 15 minuter för att oxalsyran skall hinna verka. 80 – 90 % av kvalstren dör av detta.

Jag har en sådan förångare och Bo-Ingemar Darlin eller jag kan för en ringa penning behandla era samhällen.

För att underlätta undersökning och behandling av samhället har vi dessutom gjort nya bottnar till uppstaplingskupor i en snickericirkel vi haft under några kvällar i höstas i Studieförbundet Vuxenskolas regi. Vi tänker upprepa cirkeln i vår så anmäl er till under tecknad om ni vill vara med. Bottnarna har en nätbotten och under denna en utdragbar plåtskiva där de döda kvalstren hamnar utan att bina kan städa bort dem. Genom att undersöka skivan varannan vecka får vi en uppfattning om huruvida samhället har kvalster och i vilken omfattning. Detta ligger till grund för den behandling vi behöver sätta in.

Per Thunman